

[Axel Sørensen.]

gave har været at udføre en del af det arbejde, der var ligningsdirektoratets naturlige opgave at udføre, idet ligningsdirektoratet grundet på arbejdet med formueopgørelsen pr. 23. juli 1945 var overbebyrdet. Amtsligningsinspektørerne skulle virke som konsulenter og rådgivere for skatterådene, og der skulle desuden ved deres arbejde opnås mere ensartethed i ligningen. Da amtsligningsinspektorerne nu har tre års arbejde bag sig, har man lov til at udtale, at ligningsinspektørerne har gjort et stort arbejde, og at man er nået et langt stykke vej frem på det nævnte område, mest i de amter, hvor man har været heldig og har fået det rigtige samarbejde i gang mellem ligningsmyndigheden, skatteråd og amtsligningsinspektoratet. Der synes dog at ligge en fare deri, at disse amtsligningsinspektorer vokser i omfang. Jeg anerkender amtsinspektørernes store indsats regnskabsmæssigt som rådgivere, men vil gerne henstille, at de eksisterende skatteråd og ligningsmyndigheder fastholder den store opgave, som de selvfølgelig må have på ligningens område, og jeg mener, at det er en forkert vej at gå at henstille til skatterådene at holde færre møder, således som det er sket ved enkelte skrivelser, fordi der netop med de mange kontrolforanstaltninger skal udføres et stort arbejde, for at man kan nå til et godt resultat.

Jeg skal med disse ord anbefale en velvillig behandling af lovforslaget.

Gregersen: Lovforslaget blev jo, forrige gang vi behandlede det, gennemgået meget indgående her i tinget, og da de skattelettelser, som lovforslaget indebærer, skal fortsætte, skal jeg kun på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Alfred Jensen: Der har her i rigsdagen været enighed om, at de urimeligheder, der findes i den direkte beskatning for skatteydere med små indkomster, ikke kunne vente med at blive rettet, til skattekommissionens arbejde var færdigt og en gennemgribende ændring af hele vort beskatningssystem kunne finde sted. Derfor har der gang på gang været foretaget småændringer, som skulle lette beskatningen for de små indkomster. Jeg erindrer her om de forhøjelser, der har fundet sted af børnefradraget, om den beskedne forhøjelse af forsørgerfradraget, der fandt sted i fjor, og om den nyskabning, der fandt sted for 2—3 år siden, angående invalide- og aldersrentemodtagernes skattebetaling. Da gennemførte man jo — som det også er fore-

slået i år — et særligt nedslagsbeløb for denne kategori af skatteborgere.

Det er karakteristisk, at de ændringer, der har været foreslået, ikke har været af en sådan beskaffenhed, at de kunne blive stående fra det ene år til det andet. Hvert år har man måttet møde op med ændringer eller udvidelser af nedslagsbeløbene eller lettelserne. Det skyldes naturligvis i høj grad, at indtægterne her i Danmark stiger for folk med jævne indkomster, uden at de derfor får en stigende skatteevne. Men det skyldes jo i endnu højere grad, at man ikke har villet ændre midlertidigt ved lovgivningen på en sådan måde, at man imødekommer de ønsker, som findes hos skatteyderne, og som i almindelighed går ud på, at ingen skal betale mere i skat pr. krone, end han gjorde før krigen, eller, som det populært udtrykkes, at ingen skal betale flere øre i skat af hver fortjent krone end før krigen. Og endelig skyldes det, at man ikke har villet imødekomme ønskerne om, at gamle og invalider ikke skal betale nogen egentlig skat, men bare en symbolsk skat, det vil sige sættes i skat til allerlaveste skattesats.

Det er klart, at når man ikke har villet indfri de ønsker, kan det, der gennemføres, kun blive utilfredsstillende. Det har det været de andre år, og det er det også i år. Den smule forhøjelse, der er foreslået af børnefradraget, og den ændring, der foreslås i sambeskatningen, er ikke tilstrækkeligt. Og jeg synes ikke, det hjælper stort, at man, som vi hører af en af regeringspartiernes ordførere, ikke kan vente nogen ændring i skattelovgivningen foreløbig, idet han mener, at forholdene er så ustabile, at en gennemgribende ændring af beskatningen i henhold til de betragtninger, skattelovskommissionen har fremsat, ikke vil kunne gennemføres i den nærmeste tid. Så kan man jo ikke fortsætte med disse småting, som jeg vil kalde lapperier, så må der gennemføres mere indgribende ændringer i beskatningen, og det mindste, man kan foretage allerede nu, må da være at gennemføre en pristalsregulering for de fradrag, der findes i skatteloven af 1922. Der er jo ikke gennemført nogen pristalsregulering, selvom spørgsmålet har været rejst. Det ærede medlem hr. Axel Sørensen rejste det for et par år siden, og jeg understøttede ham, men der blev ikke taget hensyn til det; også andre har rejst kravet om, at man foretog en sådan regulering af forsørger- og forsikringsfradraget — børnefradraget har man jo i nogen grad rørt ved.

Det drejer sig i virkeligheden slet ikke om småting. Før krigen var de to store fradrag,